

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 11
"Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2020"

โครงสร้างเงินทุนที่มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม
The Relationship between Capital Structure and Profitability of Listed Companies
in Food and Beverage Sector Listed in the Stock Exchange of Thailand

นิธิศ ดิรวินุลสิน¹

รพีสร เพ็ญเกษม²

nitisaudi@gmail.com

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

²ภาควิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างเงินทุนที่มีความสัมพันธ์ที่มีต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 บริษัท โดยใช้ข้อมูลจาก SETSMART ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2552 ถึงไตรมาสที่ 1 ปี 2562 โดยอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้หาความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไร คือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Asset) สัดส่วนหนี้สินระยะสั้นต่อสินทรัพย์รวม (SDTA) สัดส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม (LDTA) สัดส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์ (TDTA) ขนาดของบริษัท (SIZE) อัตราการเติบโตของยอดขาย (SG) และใช้วิธีการทางสถิติแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ วิจัยเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่สามารถใช้ในการหาความสัมพันธ์ที่มีต่อความสามารถในการทำกำไรได้ คือ สัดส่วนหนี้สินระยะสั้นต่อสินทรัพย์รวม สัดส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม และสัดส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ซึ่งพบว่า มี 4 บริษัทที่สัดส่วนหนี้สินระยะสั้นต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมในบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มและมี 4 บริษัทที่สัดส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมในบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มและมี 4 บริษัทที่สัดส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมในบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม

คำสำคัญ: หนี้สินระยะสั้น, หนี้สินระยะยาว, ความสามารถในการทำกำไรในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม

Abstract

This research investigates the impact of financial structure on the profitability of companies in food and beverage sector. The financial data of 10 companies are obtained from SETSMART from the first quarter of 2552 to the first quarter of 2562. The financial ratio used in this study are SDTA, LDTA, TDA, SIZE, SG. The statistical methods subdivided into two types: Quantitative Analysis and multiple regression. The results of the research show that, the financial ratios which are significantly affected to the firm's ability to make profits are the ratio of short-term liability to total assets (SDTA), the ratio of long-term liability to total assets (LDTA), and the ratio of total liabilities to total assets (TDTA). It is found that there are 4 companies that SDTA has explanatory power to ROA of the firm in food and beverage sector. There are 4 companies that LDTA has explanatory power to ROA of the firm in food and beverage sector. And there are 5 companies that TDTA has explanatory power to ROA of the firm in food and beverage sector.

Keywords: Short-Term Liability, Long-Term Liability, Profitability in Food and Beverage Sector

บทนำ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2517 ทำหน้าที่เป็นหาการระดมทุนระยะยาวของบริษัทที่จดทะเบียนจึงเปรียบเสมือนตลาดทุน เพื่อให้บริษัทที่จดทะเบียนไว้กับตลาดหลักทรัพย์ สามารถหาเงินทุนจากสาธารณะ หรือบุคคลทั่วไป ได้โดยที่ ตลาดทุน และการดำเนินกิจกรรมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นอยู่ในภายใต้ดูแล และ กำหนดหน้าที่ภายใต้ของ กสท. (คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์) โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแบ่งเป็น 2 ตลาดหลัก ๆ ได้แก่

ตลาดแรก เป็นตลาดที่ทำการซื้อขายหุ้น หรือตราสารที่ออกจัดจำหน่ายเป็นครั้งแรกให้กับสาธารณะ หรือบุคคลทั่วไป ซึ่งการซื้อขายครั้งแรกนี้ ทำให้ผู้ที่ออกตราสาร หรือหุ้นนั้นได้รับการเงินจากการขายเป็นทุนในการที่จะนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของบริษัท โดยทั่วไปแล้วตลาดแรกของตราสาร เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หรือ หุ้นสามัญนั้น สถาบันการเงินจะเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดจำหน่ายตราสารต่าง ๆ รวมถึงหุ้น และเก็บรวบรวมเพื่อนำส่งให้กับผู้ออกตราสาร หรือหุ้น เพื่อนำไป ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

ตลาดรอง เป็นตลาดที่ทำการซื้อขายหุ้น หรือตราสารทางการเงินต่าง ๆ ที่เคยผ่านการซื้อขายผ่านตลาดแรกมาแล้ว จึงทำให้การซื้อขายตราสารในตลาดรองนั้นเป็นการซื้อขายที่ทำให้มีการปรับเปลี่ยนเจ้าของหุ้นเสมอ หรือตราสารทางการเงินต่าง ๆ บ่อยครั้ง โดยที่ตลาดรองเป็นตลาดเพื่อหาผลกำไรจากส่วนต่างของราคาหุ้นของนักลงทุนซึ่งในปัจจุบันนี้ ตลาดหลักทรัพย์ได้แบ่งออกเป็นอุตสาหกรรม 8 กลุ่ม และ 28 หมวดธุรกิจ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.)

อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม มีการเติบโตที่ชะลอตัวจากการคาดการณ์ในปี 2561 อยู่ที่ร้อยละ 3.14 ตามการขยายตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศ และการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่ส่งผลให้ความต้องการบริโภคผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น รวมถึงประเทศคู่ค้าหลักที่มีความต้องการสินค้าอาหารของประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น อาหารกระป๋อง ข้าวหอมมะลิ เป็นต้น

ปัจจัยที่ส่งผลให้อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีดังต่อไปนี้

1. ความต้องการสินค้าแปรรูปจากประเทศคู่ค้าหลัก ซึ่งสินค้าแปรรูป เช่น ไก่สดแช่แข็ง ไก่แปรรูป ที่ส่งออกไปยังญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และเนเธอร์แลนด์ ยังคงมีแนวโน้มการเติบโตที่ดี
2. เทรนด์การดูแลสุขภาพของผู้คนในยุคปัจจุบัน โดยหันมาบริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่มีความปลอดภัย มีคุณภาพ และดีต่อสุขภาพ ทำให้ความต้องการบริโภค อาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพภายในประเทศเพิ่มขึ้น เช่น อาหารออร์แกนิก อาหารคลีน เครื่องดื่มสมุนไพร
3. สินค้าผลิตภัณฑ์อาหารของไทยที่ได้รับผลบวกจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน เช่น อาหารแปรรูป และอาหารทะเลปรุงแต่ง
4. นโยบายการสนับสนุนและการส่งเสริมจากภาครัฐ (ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธนาคารออมสิน, 2561)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่ม
2. เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุนในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่ม

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเวลา การศึกษาในครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิในการวัด โดยใช้ข้อมูลทางการเงินจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ย้อนหลังจากไตรมาสที่ 1 ปี 2551 ถึง ไตรมาสที่ 1 ปี 2562 โดยได้นำข้อมูลทางการเงินจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่ม

ขอบเขตด้านประชากร ผู้วิจัยได้เลือกบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่ม ที่ให้บริการด้านอาหารเป็นหลัก เป็นกลุ่มตัวอย่าง 10 บริษัท
ขอบเขตด้านเนื้อหา ใช้อัตราส่วนทางการเงิน ได้แก่ สัดส่วนหนี้สินระยะสั้นต่อสินทรัพย์รวม (SDTA) สัดส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม (LDTA) สัดส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (TDTA) (SIZE) อัตราการเติบโตของยอดขายในแต่ละไตรมาส (SG) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA)

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่ม ยกเว้นบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน และอาหารเป็นสินค้าหลัก โดยเก็บข้อมูลรายไตรมาสของแต่ละบริษัท ระหว่างไตรมาส 1 พ.ศ. 2551 ถึงไตรมาส 1 พ.ศ. 2562 รวมทั้งสิ้น 10 บริษัท

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ โดยพิจารณาข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลของ Set smart ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ กับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่ม ระหว่างไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2551 ถึงไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2562 ตลอดจนค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและทฤษฎีต่าง ๆ ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้อมูลเชิงปริมาณที่ใช้ในการศึกษา คือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) สัดส่วนของหนี้สินระยะสั้นต่อสินทรัพย์รวม (SDTA) สัดส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม (LDTA) สัดส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (TDTA) ขนาดของบริษัท (SIZE) และการเติบโตของยอดขาย (SG) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression)

วิธีการวิจัย

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และวิธีการทดสอบด้วยหลักสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression)

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) และใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่อบรรยาย และสรุปข้อมูล โดยที่มีข้อมูลดังนี้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression) ตามแบบจำลองของสมการถดถอยเชิงเส้นพหุ (Multiple Linear Regression Model) ดังนี้

สมการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนหนี้สินระยะสั้นต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

$$ROA_{i,t} = \beta_0 + \beta_1SDTA_{i,t} + \beta_2SIZE_{i,t} + \beta_3SG_{i,t} + \epsilon_{i,t}$$

สมการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนหนี้สินระยะยาวต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

$$ROA_{i,t} = \beta_0 + \beta_1LDTA_{i,t} + \beta_2SIZE_{i,t} + \beta_3SG_{i,t} + \epsilon_{i,t}$$

สมการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนหนี้สินต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

$$ROA_{i,t} = \beta_0 + \beta_1TDTA_{i,t} + \beta_2SIZE_{i,t} + \beta_3SG_{i,t} + \epsilon_{i,t}$$

สมมติฐาน

จากการศึกษาทบทวนทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า หนี้สินมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัท เนื่องจากมีภาระทางดอกเบี้ยจากการกู้ยืมที่เป็นส่วนที่บริษัทต้องชำระให้แก่เจ้าหนี้ ดังนั้นจึงส่งผลให้ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลดลง รวมถึงขนาดของบริษัทที่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไรเนื่องจาก เมื่อบริษัทมีสินทรัพย์เพิ่มมากขึ้น ก็อาจจะส่งผลให้บริษัทมีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้นตาม และอัตราการเติบโตของยอดขายนั้น มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัท เพราะเมื่อบริษัทมีอัตราการเติบโตของยอดขายเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้บริษัทมีกำไรเพิ่มขึ้นตาม ด้วยเหตุผลเหล่านี้ที่มาจากการศึกษาทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและทฤษฎี จึงทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

H₁: ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่มมีความสัมพันธ์เชิงลบกับสัดส่วนหนี้สินระยะสั้นต่อสินทรัพย์รวม

H₂: ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่มมีความสัมพันธ์เชิงลบกับสัดส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม

H₃: ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่มมีความสัมพันธ์เชิงลบกับสัดส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม

H₄: ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่มมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับขนาดของบริษัท

H₅: ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่มมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราการเติบโตของยอดขาย

ผลการวิจัยสถิติเชิงพรรณนา

โครงสร้างเงินทุนที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สัดส่วนหนี้สินระยะสั้น สัดส่วนหนี้สินระยะยาว สัดส่วนหนี้สินรวม ขนาดของบริษัท และอัตราการเติบโตของยอดขาย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบริษัท พบว่า อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มที่มีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มากที่สุดในไตรมาสที่ 3 ปี 2555 โดยมีค่าเท่ากับ 32.20% คือ บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) และมีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์น้อยที่สุดในไตรมาสที่ 4 ปี 2558 โดยมีค่าเท่ากับ -12.62% คือ บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริงส์ จำกัด (มหาชน)

สัดส่วนหนี้สินระยะสั้น เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบริษัท พบว่า อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีสัดส่วนหนี้สินระยะสั้นมากที่สุดในไตรมาสที่ 2 ปี 2552 โดยมีค่าเท่ากับ 69.84% คือ บริษัท ส. ขอนแก่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน) และมีสัดส่วนหนี้สินระยะสั้นน้อยที่สุดในไตรมาสที่ 4 ปี 2553 โดยมีค่าเท่ากับ 3.07% คือ บริษัท ซีเฟรชอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)

สัดส่วนหนี้สินระยะยาว เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบริษัท พบว่า อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีสัดส่วนหนี้สินระยะยาวมากที่สุดในไตรมาสที่ 4 ปี 2561 โดยมีค่าเท่ากับ 52.74% คือ บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) และมีสัดส่วนหนี้สินระยะยาวน้อยที่สุดในไตรมาสที่ 1 ปี 2557 โดยมีค่าเท่ากับ 0% คือ เชียงใหม่โพรเซสฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)

สัดส่วนหนี้สินรวม เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบริษัท พบว่า อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีสัดส่วนหนี้สินรวมมากที่สุดในไตรมาสที่ 4 ปี 2561 โดยมีค่าเท่ากับ 76.67% คือ บริษัท ส. ขอนแก่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน) และมีสัดส่วนหนี้สินรวมน้อยที่สุดในไตรมาสที่ 4 ปี 2553 โดยมีค่าเท่ากับ 3.16% คือ บริษัท ซีเฟรชอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)

ขนาดของบริษัท เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบริษัท พบว่า อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีสัดส่วนขนาดของบริษัทมากที่สุดในไตรมาสที่ 4 ปี 2557 โดยมีค่าเท่ากับ 8.8 % คือ บริษัท ซีเฟรชอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) และมีขนาดของบริษัทน้อยที่สุดในไตรมาสที่ 4 ปี 2553 โดยมีค่าเท่ากับ 5.85% คือ บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริงส์ จำกัด (มหาชน)

อัตราการเติบโตของยอดขาย เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบริษัท พบว่า อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีอัตราการเติบโตของยอดขายมากที่สุดในไตรมาสที่ 4 ปี 2561 โดยมีค่าเท่ากับ 104.42% คือ บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) และมีอัตราการเติบโตของยอดขายน้อยที่สุดในไตรมาสที่ 2 ปี 2554 โดยมีค่าเท่ากับ -54.25% คือ บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริงส์ จำกัด (มหาชน)

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 10 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม สามารถสรุปกลุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามสมมติฐานได้ดังตารางนี้

บมจ. ห้างหุ้นเอเซีย ซีฟู๊ด (ASIAN)	$ROA_{i,t} = 63.4363 - 0.1613SDTA^{***} - 7.4236SIZE - 0.0009SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 43.2603 + 0.1836LDTA^{***} - 6.0927SIZE - 0.0089SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 115.9440 - 0.4597TDTA^{***} - 11.8572SIZE + 0.0196SG + \epsilon_{i,t}$
บมจ. ซีเฟรชอินดัสตรี (CFRESH)	$ROA_{i,t} = -28.7474 - 0.0649SDTA + 6.0952SIZE + 0.0382SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = -156.8890 - 0.6958LDTA^{***} + 26.9535SIZE^{**} + 0.0487SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = -258.5242 - 0.4251TDTA^{**} + 43.9507SIZE^{**} + 0.0619SG + \epsilon_{i,t}$
บมจ. เชียงใหม่โพร เซ่นฟู๊ดส์ (CM)	$ROA_{i,t} = -117.1963 + 0.6509SDTA + 20.1987SIZE - 0.0181SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = -423.3114 - 2.1943LDTA^{***} + 71.2706SIZE^{***} - 0.0018SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = -335.4396 - 1.0950TDTA^{**} + 57.4263SIZE^{**} + 0.0212SG + \epsilon_{i,t}$
บมจ. เจริญโภคภัณฑ์ อาหาร (CPF)	$ROA_{i,t} = 90.4306 - 0.7012SDTA^{***} - 7.1315SIZE^{***} + 0.0428SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 108.0548 - 0.4637LDTA^{**} - 13.3828SIZE^{***} + 0.0738SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 18.4599 - 0.8963TDTA^{***} + 5.2090SIZE^{*} + 0.0559SG + \epsilon_{i,t}$
บมจ. ฟู๊ดแอนด์ดริงส์ (F&D)	$ROA_{i,t} = 150.1702 - 0.1205SDTA - 24.5365SIZE - 0.0350SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 191.0997 + 0.6455LDTA^{**} - 32.9163SIZE^{*} - 0.0313SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 142.6411 - 0.1047TDTA - 23.2053SIZE - 0.0382SG + \epsilon_{i,t}$
บมจ. ไมเนอร์อินเตอร์ เนชั่นแนล (MINT)	$ROA_{i,t} = 52.1655 - 0.1828SDTA^{***} - 5.0603SIZE^{***} - 0.0114SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 40.3392 + 0.0116LDTA - 4.0205SIZE^{**} - 0.0139SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 36.2166 - 0.1053TDTA - 2.6249SIZE^{**} - 0.0134SG + \epsilon_{i,t}$
บมจ. เพอร์ซิเดนท เบ เกอร์รี่ (PB)	$ROA_{i,t} = -77.1137 + 0.4915SDTA^{***} + 13.3161SIZE^{***} - 0.0397SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = -41.2357 + 1.4747LDTA^{***} + 8.3056SIZE^{***} + 0.0164SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = -96.5759 + 0.5315TDTA^{***} + 15.7638SIZE^{***} - 0.0444SG^{*} + \epsilon_{i,t}$
บมจ. เอส แอนด์ พี ซินดิเคท (SNP)	$ROA_{i,t} = 199.2439 + 1.1683SDTA^{***} - 32.2585SIZE^{***} - 0.0915SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 163.3039 + 0.6357LDTA - 22.6530SIZE + 0.0448SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 362.5633 + 0.9247TDTA^{***} - 57.1783SIZE^{***} - 0.0664SG + \epsilon_{i,t}$

บมจ. ส. ขอนแก่น ฟู้ดส์ (SORKON)	$ROA_{i,t} = 73.2519 - 0.1968SDTA^{***} - 8.6563SIZE^{***} + 0.0117SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = -134.3198 - 0.5301LDTA^{***} + 24.4061SIZE^{***} - 0.0004SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 31.0967 - 0.2079TDTA^{***} - 1.5055SIZE + 0.0118SG + \epsilon_{i,t}$
บมจ. ไทยยูเนี่ยน กรุ๊ป (TU)	$ROA_{i,t} = 90.9732 - 0.0605SDTA - 10.1506SIZE^{***} - 0.0090SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 85.9008 + 0.0098LDTA - 9.8004SIZE^{***} - 0.0128SG + \epsilon_{i,t}$ $ROA_{i,t} = 80.0448 - 0.0419TDTA - 8.7130SIZE^{***} - 0.0067SG + \epsilon_{i,t}$

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จากตารางข้างต้นพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 มี 4 บริษัท ASIAN, CPF, MINT, SORKON เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 มี 4 บริษัท ได้แก่ CFRESH, CM, F&D, SORKON เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 มี 5 บริษัท ได้แก่ ASIAN, CFRESH, CM, CPF, SORKON

อภิปรายผล

สรุปผลการวิเคราะห์สถิติสมการถดถอยเชิงพหุคูณ

สมมติฐานข้อที่ 1 ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีความสัมพันธ์เชิงลบกับสัดส่วนหนี้สินระยะสั้นต่อสินทรัพย์รวม ผลการศึกษาพบว่า มีเพียง 4 บริษัทที่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 เนื่องจากมีค่า P-Value น้อยกว่าค่านัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (Farida, et al., 2014) ที่กล่าวไว้ว่า การมีสินทรัพย์ปริมาณมากจากการใช้หนี้สินระยะสั้นส่งผลให้ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราส่วนทางการเงินและมี 2 บริษัทที่พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และมีค่า P-Value น้อยกว่าค่านัยสำคัญ สาเหตุอาจเกิดจากการกู้ยืม เพื่อนำมาใช้ในการประกอบธุรกิจซึ่งส่งผลให้บริษัทมีกำไร (โดยผลการดำเนินงานวัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์)

สมมติฐานข้อที่ 2 ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีความสัมพันธ์เชิงลบกับสัดส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม ผลการศึกษาพบว่า มีเพียง 3 บริษัทที่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 เนื่องจากมีค่า P-Value น้อยกว่าค่านัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (Farida, et al., 2014) ที่กล่าวไว้ว่าการมีสินทรัพย์ปริมาณมากจากการใช้หนี้สินระยะสั้นส่งผลให้ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราส่วนทางการเงิน และมี 4 บริษัทที่พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และมีค่า P-Value น้อยกว่าค่านัยสำคัญ สาเหตุอาจเกิดจากการกู้ยืมเงินระยะยาว และการดำเนินกิจกรรมของบริษัทที่ไม่ใช้สินทรัพย์ซึ่งส่งผลให้มีกำไร (โดยผลการดำเนินงานวัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์)

สมมติฐานข้อที่ 3 ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีความสัมพันธ์เชิงลบกับสัดส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ผลการศึกษา พบว่า มีเพียง 5 บริษัทที่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 เนื่องจากมีค่า P-Value น้อยกว่าค่านัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (Farida, et al., 2014) ที่กล่าวไว้ว่า การมีสินทรัพย์ปริมาณมากจากการใช้หนี้สินส่งผลให้ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราส่วนทางการเงินและมี 2 บริษัทที่พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ ที่ 3 และมีค่า P-Value น้อยกว่าค่านัยสำคัญ สาเหตุอาจเกิดจากการกู้ยืม เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินกิจการซึ่งส่งผลให้มีกำไรของบริษัท (โดยผลการดำเนินงานวัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์)

สมมติฐานข้อที่ 4 ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับขนาดของบริษัทเนื่องจาก ขนาดของบริษัทอยู่ภายใต้ความสัมพันธ์ระหว่าง สัดส่วนหนี้สินระยะสั้น สัดส่วนหนี้สินระยะยาว และสัดส่วนหนี้สินรวมต่อ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) พบว่า มีเพียง 4 บริษัทที่ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไร โดยที่ขนาดของบริษัทส่วนมากไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรของบริษัท มีค่า P-Value น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติแต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สาเหตุอาจเกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมของบริษัทที่มีสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนเป็นจำนวนมาก (โดยผลการดำเนินงานวัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์)

สมมติฐานข้อที่ 5 ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราการเติบโตของยอดขาย ผลจากการศึกษา พบว่า อัตราการเติบโตของยอดขายไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการทำกำไร เนื่องจาก พบว่า มีค่า P-Value น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติจึงส่งผลให้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (โดยผลการดำเนินงานวัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้งาน

สำหรับนักลงทุนและนักวิเคราะห์การลงทุน สามารถนำผลของการศึกษานี้ไปวิเคราะห์ถึงโครงสร้างเงินทุน และปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำกำไรของแต่ละบริษัทที่ทำการศึกษา โดยที่นักลงทุนและนักวิเคราะห์การลงทุนควรทำการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้การวิเคราะห์มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของโครงสร้างเงินทุนที่มีต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่มเท่านั้น

ดังนั้นการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรเลือกกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น เพื่อที่จะให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของโครงสร้าง
เงินทุนในอุตสาหกรรมอื่น ๆ ในภาพรวม

เอกสารอ้างอิง

- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2561). สูตรคำนวณค่าสถิติและคำศัพท์การลงทุน. จาก
https://www.set.or.th/th/market/files/SET_Formula_Glossary_Jul2018.pdf.
_____. (ม.ป.ป.). ประวัติและบทบาท. จาก
https://www.set.or.th/th/about/overview/history_p1.html.
- ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธนาคารออมสิน. (2561). อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม. จาก
https://www.gsb.or.th/getattachment/d3c44486-b58d-4df5-adcc-5254c9c69579/food_61_62.aspx.
- สภาวิชาชีพบัญชี. (2558). กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน. จาก
<http://www.fap.or.th/upload/9414/UW0ynKPwuW.pdf>.
- Farida, K., Shagufta, N., & Syed, S. P. (2014). Impact of capital structure on firm's financial performance: Evidence from food sector of Pakistan. *Research Journal of Finance and Accounting*, 5(11), 93-115.
- Ferdaous, Z., Stefan, H., & Mercedes, S. G. (2016). *What drives firm profitability? A multilevel approach to the spanish agri-food sector*. from
<http://revistas.inia.es/index.php/sjar/article/view/10713/3594>.
- Mun, S. G., & Jang, S. (2015). Working capital, cash holding, and profitability of restaurant firms. *International Journal of Hospitality Management*, 48, 1-11.
- Rossi, M., Lombardi, R., Nappo, F., & Trequattrini, R. (2015). The capital structure choices of agro-food firms: Evidence from Italian SMEs. *International Journal of Management Practice*, 8(3), 172-186.
- Tariq Bhutta, N., & Hasan, A. (2013). Impact of firm specific factors on profitability of firms in food sector. *Open Journal of Accounting*, 2(2), 19-25.
- Ugwu, R., & Eze, J. C. (2018). Effect of firms' growth indices on profitability of food & beverage firms in Nigeria. *Research Journal of Finance and Accounting*, 9(7), 77-86.